

a »Čsl. volební skupina« se 6 mandáty, a žal. úřad přiznal nárok ten prve jmenovaným sdruženým skupinám jako početnějším. Poněvadž však při 24 členech obecního zastupitelstva měly tyto skupiny více než třetinu a tedy nárok na úřad prvního náměstka, nemohly podle toho, co nahoře řečeno, na úkor skupiny, mající aspoň čtvrtinu, avšak méně než třetinu členů zastupitelstva a uplatnivší nárok na druhého náměstka, uplatňovati také tento nárok, a jestliže tak přes to učinily a úřad jim nárok ten přiznal, není postup ten ve shodě se zákonem.

Č. 8267.

Samospráva obecní: Do jaké míry zkoumá politický úřad — rozhoduje o ztrátě členství v obecním zastupitelstvu pro vyloučení ze strany — zda vyloučení ze strany bylo správně provedeno?

(Nález ze dne 28. listopadu 1929 č. 21.366.)

Prejudikatura: Boh. A 4838/25, 4839/25.

Věc: Karel J. v J. proti zemské správě politické v Praze o ztrátě členství v obecním zastupitelstvu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: K návrhu místní organizace politické strany »Bund der Landwirte« v J. byl st-l usnesením 7členného výboru krajského zastupitelstva strany v Ž. z 19. října 1926 ze strany vyloučen, poněvadž se opětně dopustil porušení stranické kázně tím, že dle vlastního doznání při volbě starosty města J. hlasoval jinak, než jak bylo stranou určeno, že během volební periody schůzí členů zastupitelstva skupiny »Bund der Landwirte« téměř nikdy se neúčastnil a většinou proti usnesením této skupiny hlasoval a konečně, že na urážlivá obvinění své osoby nežaloval, což je s postavením člena měst. zastupitelstva za stranu neslučitelné. Odvolání, které st-l proti tomu podal, bylo říšským zastupitelstvem strany v Č. zamítnuto.

K oznámení, učiněnému místní organizací v J., vyslovila pak osp v P., že st-l pravoplatným vyloučením ze strany, na jejíž jméno zněla volební skupina, která ho kandidovala, pozbyl členství v obecním zastupitelstvu města J. Rekursu proti tomu podanému zsp v Praze nař. rozhodnutím nevyhověla, jelikož st-l byl ze strany, která ho do obecního zastupitelstva kandidovala, dle stvrzení ústř. výkonného výboru strany pravoplatně vyloučen a tím mandátu v obecním zastupitelstvu pozbyl. Při tom podotčeno, že důvody vyloučení jsou nerozhodné, ježto § 10 ob. ř. vol. neuvádí určitých důvodů, pro které ztráta mandátu nastati má, i jest to vnitřní záležitostí strany, zdali sama odůvodněnost vyloučení uznala.

O stížnosti, vytýkající tomuto rozhodnutí nezákonnost a řízení vadnost, uvažoval nss takto:

V § 10 odst. 5:4 vol. ř. do obcí, ve znění zák. č. 253/22, se stanoví, že členství v obecním zastupitelstvu pozbývá se vyloučením ze strany, na jejíž jméno zněla volební skupina, která zvoleného kandidovala.

O tom pak, zda v konkrétním případě z tohoto důvodu ztráta mandátu nastala, má podle posl. odstavce téhož § rozhodnouti dohlédací úřad.

Váže-li podle toho zákon pozbytí členství v obecním zastupitelstvu jediné na skutečnost, že zvolený byl ze strany vyloučen, aniž blíže určuje, z jakých důvodů se může vyloučení státi a aniž jakkoliv upravuje řízení uvnitř strany k vyloučení směřující, může úřad, jenž o ztrátě mandátu rozhoduje, zkoumati toliko, zda vylučovací akt strany, se kterým zákon ztrátu mandátu spojuje, tu skutečně jest. Rozhodné jest tedy jen, zdali akt vylučovací platně byl vydán, nezáleží však na tom, z kterého důvodu k vyloučení příslušníka ze strany došlo, ani na tom, zdali snad řízení vylučovací trpí nějakými formálními vadami, leda že by vady tyto byly takového rázu, že by činily existenci vylučovacího aktu pochybnou.

Zkoumaje vyloučení příslušníka ze strany s tohoto hlediska, musí rozhodující úřad — ježto vyloučení jest podle své podstaty projevem vůle strany zákonem uznávaným — především zjistiti, vyšel-li vylučovací akt od onoho orgánu strany, který podle řádu, jež si tato pro svůj vnitřní život dala, je k vyloučení příslušníka ze strany povolán. Je-li v řádu strany připuštěn proti vylučovacímu aktu opravný prostředek a má-li tento prostředek účinek odkladný a bylo-li vyloučeným příslušníkem tohoto opravného prostředku použito, jest mimo to třeba zjistiti, zdali a jak bylo o tomto opravném prostředku orgánem strany k tomu povolaným rozhodnuto, a je-li tudíž vylučovací akt perfektní. Vše ostatní, co se ve vylučovacím procesu uvnitř strany odehrává a co existence vylučovacího aktu se nedotýká, vymyká se kognici úřadu o ztrátě mandátu rozhodujícího.

V daném případě uvedl žal. úřad jako důvod pro zbavení st-le členství v obecním zastupitelstvu skutečnost, že st-l byl dle stvrzení ústř. výkonného výboru strany »Bund der Landwirte« z této vyloučen. Stížnost této skutečnosti nepopírá, nýbrž vytýká toliko, že žal. úřad nezkoumal ani zda řízení vylučovací bylo po stránce formelní řádně provedeno, ani zda důvod vyloučení podle stanov jest dán. V tom ani v onom nemohl nss dáti stížnosti za pravdu.

Podle ustanovení druhého odstavce čl. XVII stanov strany »Bund der Landwirte« rozhoduje o vyloučení příslušníka ze strany k návrhu místní organizace 7členný výbor krajského zastupitelstva a proti rozhodnutí tohoto je volno odvolati se k říšskému zastupitelstvu strany.

Č. 8268.

Samospráva obecní. — Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní: * Disciplinární nález obecního zastupitelstva, kterým se obecní úředník podle § 16 zák. č. 35/1908 z. z. česk. odsuzuje in eventum pro případ, že se teprve dopustí určitého porušení úředních povinností, je zmatečný.

(Nález ze dne 29. listopadu 1929 č. 18.804.)